

Ponedjeljak, 2. april 2007.

Svedok SST7/60

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14:22 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima, molim sekretara da najavi predmet.

sekretar: *Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala. Prvo što bih želeo da učinimo, a za to nam neće trebati previše vremena, jeste da se pozabavimo dokaznim predmetima koji su predstavljeni u poslednjem svedočenju. To će biti od D27 do D30, uključujući D30.

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Zamolio sam sekretara da pošalje spisak. Ovo su samo dokazni predmeti kojima bih sada želo da se bavim, poslednja četiri. Da li ima prigovora od strane Tužilaštva?

TUŽILAC RE: Ja sam upravo dobio taj spisak, kada sam ulazio.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽILAC RE: Da li možemo da sačekamo do sledeće sednice pre nego što se njim bavimo, kako bih mogao da ga pogledam?

SUDIJA ORIE: Dobro, čućemo vaš stav posle sledeće pauze. Hteo bih da sada pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo ponovo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem.

TUŽILAC RE: Želeo bih samo da se pozabavam konsolidovanom izjavom svedoka koja je završena sinoć. Mi smo Odbrani poslali kopiju čim je završena. Imam ovde potpisanu verziju. Poslata je Odbrani *e-mailom*, i, ja se se izvinjavam, mislio sam da je poslata ranije, ali nije. Takođe, pitao sam da li Odbrana ima prigovor da se Pretresnom veću

dostavi primerak. Imam ovde kopije za sve članove Pretresnog veća. Ukoliko Odbrana želi potpisanu kopiju, možemo im je dati odmah, i ako je Odbrana saglasna, dostavićemo je i vama.

SUDIJA ORIE: U redu. Pretresno veće će utvrditi da li postoji saglasnost, i zatim će je primiti. Sada ćemo napraviti pauzu, i nastaviti sa radom u 15:25 h.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Sada smo na javnoj sednici. Zaštitne mere koje je Tužilaštvo zatražilo za sledećeg svedoka se odobravaju. Razlozi će biti kasnije izneseni usmeno. Gospodine Re, pseudonijum bi trebalo da bude 23, ili neki drugi broj?

TUŽILAC RE: 60.

SUDIJA ORIE: Da, 60, 23 je broj za... Dobro, to je svedok 60. Izvolite, gospodine Emerson?

ADVOKAT EMERSON: Samo jedna stvar, ako bismo mogli na kratko da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA ORIE: Molim da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Želeo bih da podsetim strane da isključuju svoje mikrofone kada svedok bude odgovarao na pitanja. Dobar dan svedoče 60. Svedok 60, tako ćemo vam se obraćati. Obzirom da je Pretresno veće donelo odluku da ćete davati iskaz pod pseudonijumom, uz izmenu lika i glasa - to znači da niko izvan sudnice neće videti vaše lice niti čuti vaš glas, a mi ćemo vam se obraćati kao svedoku 60. Pre nego što date iskaz, prema Pravilniku, morate dati svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Poslužitelj će vam sada uručiti tekst. Zamoliću vas da pročitate svečanu izjavu.

SVEDOK SST7/60: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Molim vas sedite, svedoče 60. Prvo će vas ispitivati gospodin Re, koji je zastupnik Tužilaštva. Izvolite gospodine Re.

svedok SST7/60

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RE

TUŽILAC RE - PITANJE: Dobar dan, svedoče 60, da li me dobro čujete?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, dobro vas čujem. Dobar dan svima, i dobar dan i Sudu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Prvo bih želeo da vam pokažem jedan dokument koji zovemo spisak pseudonijuma, u kome su navedeni vaše ime i neki detalji o vama.

TUŽILAC RE: Da li moramo zbog toga da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA ORIE: Ne, taj dokument se obično pokaže svedoku i postavi mu se pitanje da li su u njemu navedeni njegovo ime i datum rođenja, i od njega se traži da to samo potvrdi ili negira.

TUŽILAC RE: Pitam samo da li moramo da pređemo na privatnu sednicu zbog prikaza na ekranu. Ne? U, redu.

SUDIJA ORIE: Ne, to neće biti prikazano na ekranu, samo će se pokazati svedoku.

TUŽILAC RE: U redu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Molim vas pogledajte na svom ekranu, to će biti dokazni predmet 1216 –

SUDIJA ORIE: To će biti broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj P37, označen sa svrhom identifikacije.

SUDIJA ORIE: Da, pod pečatom. Da li se pojavilo na ekranu ispred vas?

SVEDOK SST7/60: Ne, ja ništa ne vidim.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak, trebalo bi da se sada pojavilo. Da li sada vidite?

SVEDOK SST7/60: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li su ti podaci o vama tačni?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, samo godina rođenja nije ista.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju moramo preći na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala. Izvolite nastavite, gospodine Re.

TUŽILAC RE - PITANJE: Svedoče 60, gde ste vi i vaša porodica živeli u periodu od januara do aprila 1998. godine?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Živeli smo u selu Dašinovac/Dashinovc.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koja je etnička pripadnost vaše porodice?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Srbi.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko je srpskih porodica ili domaćinstava bilo u Dašinovcu/Dashinovc početkom 1998. godine?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Bilo je oko desetak kuća, možda sedam – osam kuća srpskih.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko je bilo albanskih domaćinstava u tom području u januaru 1998. godine?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Bilo je dosta, negde oko 200 – 300, možda, albanskih kuća.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta je vaša porodica posedovala u Dašinovcu/Dashinovc 1998.? Imali ste kuću? Zemlju? Možda nešto drugo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Posedovali smo oko osam hektara zemlje, obradive, posedovali smo pomoćne objekte, imali smo kuću, štale, imali smo, držali smo stoku, krave, ovce, svinje. Pčele smo isto držali. Imali smo voćnjak na našem imanju. Uzgajali smo pšenicu, kukuruz, krompir. Tipično smo živeli seljački.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko ste, otprilike, životinja imali?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Imali smo oko 30 – 40 ovaca, jednu kravu, jednog konja, 30 kokošaka, pet svinja, imali smo 20 raznih košnica pčela.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste imali i voćnjak?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Imali smo veliki voćnjak, bilo je dosta šljiva, jabuka, krušaka, dunja, oraha.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste posedovali poljoprivredne mašine?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, imali smo nešto staro al' nismo ni koristili, više smo obrađivali zemlju ručno i upotrebljavali smo našeg konja za to.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko dugo je vaša porodica imala to imanje?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, po mom saznanju, negde posle Drugog svetskog rata, moj se ded doselio na tom imanju. Posle Prvog svetskog rata, izvinjavam se. Negde možda 1914. godine. 1918.

TUŽILAC RE - PITANJE: Želeo bih da vas pitam o stvarima koje su se događale u Dašinovcu/Dashinovec krajem 1997. i početkom 1998. godine. Da li ste znali za organizaciju koja se zvala Oslobodilačka Vojska Kosova, UÇK ili OVK?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, čuli som o tome i znali smo da se, da ih ima na našem terenu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta ste čuli o tome i kada ste prvi put čuli o tome?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Prvi put smo čuli negde između 1997. - 1998. godine. Onda su, ovaj, zaustavljali narod okolo, da se o tome puno pričalo, i počela je da se napada stanica policije u Rzniću/Rzniq, ona nije puno daleko od moje kuće, tako da smo znali da deluje OVK na našem prostoru.

ADVOKAT EMERSON: Oprostite šo prekidam, mogu li da podsetim gospodina Rea da, ukoliko postavlja pitanja o ovakvim stvarima, traži da se navede i izvor tih informacija.

TUŽILAC RE: Upravo sam o tome želeo da pitam u svom sledećem pitanju.

SUDIJA ORIE: Da, onda da čujemo to pitanje.

TUŽILAC RE - PITANJE: Želeo bih da budete malo konkretniji kada je reč o izvoru vaših informacija. Kažete da ste čuli o njima kada su počeli da zaustavljaju ljude? Recite nam, šta ste tačno čuli i od koga?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, negde tako, proleće je bilo, možda, i, 1978. ili 1977., negde između, zaustavili su Dragoslava Stojanovića, pretresli su ga, martretirali, posle toga je pušten. To sam, recimo, čuo od njega, i onda smo znali da je on zaustavljen.

SUDIJA HOEPFEL: Molim da se proverí godina.

TUŽILAC RE - PITANJE: U prevodu smo čuli 1978. ili 1979. Da li ste to hteli da kažete?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ne, 1977., izvinjavam se. 1977., izvinjavam se. Znači, između 1977. i 1978.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li mislite na 1997. – 1998. godinu?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Mislite na nešto što se desilo pre 10 godina, a ne pre 30 godina?

SVEDOK SST7/60: Da, da, nešto što je bilo pre 10 godina.

SUDIJA ORIE: U redu. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC RE - PITANJE: Pored toga što su zaustavili Dragoslava Stojanovića, da li ste čuli da su pripadnici OVK zaustavljali i druge ljude?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ne, koliko se sećam.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste lično videli da su pripadnici OVK bilo koga zaustavili pre aprila 1998.?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nisam video nikoga.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta znate o napadu pripadnika OVK na stanicu policije u Rzniću/Rzniq? Na primer, kada je to bilo? Da li ste lično to videli ili ste o tome čuli, i ako jeste, od koga ste to čuli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: To sam čuo na proleće 1998. godine. Ovaj, pričalo se o tome i bilo je, bilo je na televiziji, u štampi, pisalo se u štampi o tome i bilo je na televiziji, i tako.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta ste vi znali u januaru, februaru i martu 1998. godine u vezi sa prisustvom OVK i uopšteno o OVK u području oko Dašinovca/Dashinovec?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, pričalo se da se oni nalaze u Glođanu/Gllogjan i da im je dole štab. I, sem tih napada na policiju, jednom su zaustavili, pomenuo sam već, Dragoslava. Znači, nešto lično, da sam ih ja video ili imao nekog susreta sa njima, nije bilo ništa.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta su tačno ljudi govorili o tome da je OVK u Glođanu/Gllogjan i da im je tamo štab? Znam da je prošlo puno vremena od tada, ali pokušajte da budete što precizniji.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, u, u martu je počeo narod iz mogeg sela, iz, recimo, okolnih sela, da napuštaju, i onda je, iz straha od OVK, jer je, jer su se plašili. Po noći su kružila neka auta kroz naša sela. Policija više u to vreme nije ni dolazila u našem selu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste znali da ti ljudi odlaze jer se plaše OVK? Šta ste čuli u vezi sa tim?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, strah je postojao, čak su i nas ubeđivali da napustimo, al' meni je otac bio bolestan u to vreme. Kasnije, 8. aprila je i umro, tako da mi nismo, jednostavno, zbog toga hteli, bili smo zaokupljeni, znači, oko očeve bolesti, tako da nismo, ovaj, tako da smo ignorisali sve te priče. Živeli smo fino sa našim komšijama u našem selu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Rekli ste da su se ljudi plašili. Opišite taj strah Sudu. Čega su se ljudi plašili? Zašto su se plašili? Šta ih je plašilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Plašili su se prisustva OVK na našem prostoru, jer bilo je često tih napada na stanicu policije, onda, ljudi su, ne znam ni sam. I mi smo imali taj strah, ali ipak smo ostali dosta dugo u našem selu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Čega su se plašili?

ADVOKAT EMERSON: Ovo je već treći put da gospodin Re traži mišljenje svedoka, a ne iznosi osnovu za svoje pitanje. Ja se suzdržavam, ali, uz svo dužno poštovanje, to nije primeren način, ako nema izvora informacija kao osnove, kada se od svedoka traži njegovo mišljenje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, to što kaže gospodin Emerson je tačno. Na kratko sam to dopustio, kako bih video da li će vaše sledeće pitanje rešiti taj problem, ali to se nije desilo. Molim da nastavite.

TUŽILAC RE - PITANJE: O kojim ljudima govorite kada kažete da su se plašili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: U to vreme u selu [Donjem] Ratišu/Ratishi i Ultě, ovaj, napao je neko kuću, a prihcalo se da je to uradila OVK iz Glođana/Gllogjan. Bačena je granata i minobacačem je gađana kuća Maleše Čulafića. Ta se kuća nalazi blizu osnovne škole, skoro u samom centru sela.

TUŽILAC RE - PITANJE: Čije kuće su napadnute?

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, pokušajte najpre da saznate koji je izvor te informacije, kako bismo znali o čemu govorimo.

SUDIJA ORIE: Kako ste saznali za napad na kuću Maleše Čulafića?

ADVOKAT EMERSON: Oprostite, da li bismo mogli da se koncentrišemo na ime, jer, kako sam čuo kroz slušalice, to nije ime koje se pojavljuje u transkriptu, a ovo je ime koje nam je već poznato?

SUDIJA ORIE: Da

TUŽILAC RE: Razjasniću.

SUDIJA ORIE: Da, pokušajte to da razjasnite, i, takođe, svedokov odgovor da su pokušali da ih nagovore da odu, nisam siguran koje su tačno reči upotrebljene. Mi ne znamo ko ih je nagovarao. Ako možete to da razjasnite, molim vas, nastavite.

TUŽILAC RE - PITANJE: Svedoče, čija kuća je napadnuta u [Donjem] Ratišu/Ratishi i Ultě? Recite nam samo ime te osobe.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Maleše Čulafića.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste saznali za to? Ko vam je to rekao, ili ste to videli?
SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Prvo su došli komšije kod nas, obavestili nas o tome, a posle sam i otišao i sam kod kuće, i pomagao sam da se to napravi, ali ta je familija odmah posle toga napustila selo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je to bila srpska ili albanska porodica?
SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: To je bila srpska porodica.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li vam je rečeno ko je napao granatom kuću?
SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Rečeno je samo da je neko napao kuću, a nije se tačno, znači... U novine je pisalo: „U terorističkom napadu napadnuta je kuća”, znači, to je bilo sve.

TUŽILAC RE - PITANJE: Malo pre ste rekli da je na kuću bačena granata. Odakle vam ta informacija?
SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: To, lično sam slušao ženu Maleše Ćulafića. Ona je pričala da je prvo bačena granata iza kuće, a onda da je minobacačem neko pucao na kuću i da je igrom slučaja ona ostala živa.

TUŽILAC RE - PITANJE: Na stranici 31 današnjeg transkripta rekli ste: „U martu, ljudi iz mog i obilježnih sela su počeli da odlaze iz kraja jer su se plašili OVK. Ljudi su bili u strahu.” Hteo bih da se vratimo na to. Koji ljudi su otišli iz sela, i kako to da znate da su otišli?
SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Iz sela su odlazili Srbi, znam da su odlazili Srbi jer prva porodica koja je otišla bila je baš iz sela [Donjeg] Ratiša/Ratishi i Ultě. To je bila porodica Ćulafić, onda zatim su otišli Stijovići, tako redom, su svi napuštali, Srbi su napuštali selo Dašinovac/Dashinove. I okolna sela, mislim.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ponovo na strani 31, nešto niže, rekli ste: „Postojao je strah, čak su i oni pokušavali da nas nagovore da odemo.” Moje pitanje je bilo: „Kako ste znali da odlaze jer se plaše OVK?” Vi ste rekli: „Postojao je strah među ljudima, čak su pokušavali da nas nagovore da odemo, ali je moj otac bio bolestan u to vreme.” Recite nam, ko je pokušavao da vas nagovori da odete, i šta su ti ljudi, koji su pokušavali da vas nagovore da odete, radili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pokušavali nas, pokušavali su da nas najpre nagovore Srbi da odemo jer su se plašili. Pričali su da je opasno tu da se ostaje, posle tog napada na, ovaj, na Ćulafića kuću, bio je napad na Sloba Praščevića, on je bivši policajac. I Dimitrije Radović je napustio posle toga, Pavle Đukić je napustio posle toga, i oni su nas ubeđivali. Kaže: „Nije sigurno da ostanete tu. Vidite svašta se dešava. Sigurnije je da nađete neko bolje i mirnije mesto.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Da nešto razjasnimo. Ko je pokušavao da vas nagovori da odete, ko vam je govorio da ćete na nekom drugom mestu biti bezbedniji?
SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Komšije Srbi, iz našeg sela, iz susednih sela.

TUŽILAC RE - PITANJE: Upravo ste pomenuli napad na kuću Ćulafića. Želeo bih da ispričate Sudu šta o tome znate, i kako ste to saznali. Ili, obrnuto, kako ste za to saznali i šta ste saznali? Da li ste za to čuli? Da li ste to videli?

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, nije li nam svedok rekao da to čuo kod komšija i da je zatim otišao na lice mesta i pričao nam o granati? Dakle, čuli smo dosta toga, i jasno znamo koji je izvor.

TUŽILAC RE: Izvinjavam se, ako je to ono isto ime, u transkriptu je pisalo –

ADVOKAT EMERSON: Da, zato sam i želeo da se ispravi greška u transkriptu. Svedok je razjasnio i naveo ime koje nam je poznato.

SUDIJA ORIE: Možete da nastavite, gospodine Re.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zatim ste pomenuli napad na Sloba Prašćevića. Isto pitanje. Šta znate o tome? Ko vam je to rekao? Da li ste to videli lično? Da li ste bili prisutni? Kada se to desilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, nisam bio prisutan, nisam to video. Jedino što znam, to je priča Pavla Đukića, on je rekao da je to bilo vrlo blizu njegove kuće i da je video pet ili šest naoružanih, u crno odevenih, i među njima je, po njegovim rečima, prepoznao Xhevdeta Sadikaja. Tako da vrlo, vrlo malo znam o tome.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li vam je rečeno kada se to desilo?

ADVOKAT EMERSON: Oprostite, ali strane su već postigle saglasnost u vezi sa tim kada se to desilo.

SUDIJA ORIE: Da, govorilo se o dva datuma, razlika je bila u jednom danu, i strane su se sporazumele oko datuma kada se, koliko se sećam, dogodio napad na automobil. Čini mi se da je u pitanju 22. ili 23. april, ili možda mart?

ADVOKAT EMERSON: 2. mart.

SUDIJA ORIE: U redu, molim vas nastavite. Ja ću vam navesti mesto.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste 1998. živeli u Dašinovcu/Dashinovec sa svojom majkom, ocem, bratom i snajom - u januaru, februaru i martu, sve do 10. aprila, kada vam je preminuo otac?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada je vaša snaja otišla iz kuće?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, negde 17. ili 18. aprila.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zašto je otišla?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Imala je zdravstvenih problema tako da smo morali da je, moj brat mlađi, da je prebacimo kod doktora u Peći/Pejē.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li se nešto desilo kada ste išli za Peć/Pejē?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, u Ljumbardi/Lumbardh, u Ljumbardi/Lumbardh kad smo prolazili, znači, na putu prema Peći/Pejē, stajalo je s'naše leve strane, na jednoj livadi, jedno desetak ljudi. I, jedan je istupio od njih, i izvadio je pištolj i pucao je u našem pravcu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li se sećate kako su ti ljudi bili obučeni?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ne znam, možda iz straha, al' meni je delovalo da su svi bili, onako, u crnom.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li su to bili muškarci, ili žene, ili i muškarci i žene?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, bila je samo grupa ljudi, znači, muškarci su bili.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste znali ili prepoznali nekog od njih?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nikoga.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste nastavili da živite u Dašinovcu/Dashinovec nakon što ste odveli snaju u Peć/Pejē?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, živeli smo do 22. ili 23. aprila.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se desilo nekoliko dana pre 22. ili 23. aprila?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ja sam se zabrinuo za našu bezbednost jer nikog od komšija nije bilo tu od Srba. Ja sam otišao da se informišem u selu, u samom selu Dašinovac/Dashinovec, al' niko nije hteo sa mnom da izađe da priča, samo sam sretao žene i decu. Al' istog tog dana, potražio me komšija Isuf Sadikaj i rekao: „Komšija, znam da si me tražio i, ne mogu ništa da ti kažem, samo ostanite kući, nemojte da krećete na putu prema Dečanu/Dečan, kontorlišu ovi iz Glođana/Gllogjan.” I, zatim, na moje pitanje što oni to, ko kontroliše, šta kontroliše, ko su ti ljudi: „Budite kući, budite bez brige, mi ćemo se pobrinuti za vas.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste vi shvatili njegove reči, kada je rekao „ti ljudi iz Glođana/Gllogjan”?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ja sam mu postavljao pitanja: „Ko su oni, šta su oni?” On je rekao: „Ma pušti, nemoj ništa da pitaš. Sedite kući i nemojte napuštati kuću, nemojte slučajno da krenete putem za Dečane/Dečan.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste vi razumeli to „ti ljudi iz Glođana/Gllogjan”?

Osim onoga što vam je rekao, kako ste vi to shvatili, šta je to značilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ja sam jednostavno mislio da je sigurnije poslušati ga, pošto se izglasio kao da je on došao ispred sela, kao da je on starešina sela. Znači, ozbiljno sam ga shvatio, i otišao sam kući, i nismo ni pokušavali da napustimo naše imanje, našu kuću.

TUŽILAC RE - PITANJE: Malo pre ste rekli da ste, nekoliko dana pre 22. ili 23. aprila, počeli da se birnete za svoju bezbednost. Zašto ste počeli da se brinete? Čega ste se plašili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Moja je kuća na jednoj uzvišici, malo nedaleko, znači na ivici mojeg imanja postoji put koji vodi iz Dašinovca/Dashinovc prema selu *Vardanice*. I, viđali smo ljude sa oružjem koji su išli, znači, tim putem. A, po noći su se kretala neka besna kola, i, tako da nismo nikad pokušavali da im pridemo ili da s' njima stupimo u neki kontakt, i slično.

TUŽILAC RE - PITANJE: Opišite nam te naoružane ljude, za koje kažete da ste ih videli kako su išli duž puta.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, to su, šta znam, ljudi, to je dosta daleko od moje kuće, viđalo se u grupi, nekad je bilo dvojica, nekad trojica, i viđalo se da nose puške na ramenima.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako su bili obučeni?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, meni je izgledalo da su stalno u crnom, al' stvarno tako, znači sa te udaljenosti, ja nisam mogao da primetim neke te detalje na njima.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je to bilo nešto uobičajeno ili ne, da naoružani ljudi, sa puškama na ramenima, šetaju pored vaše kuće?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, bilo je neobično, jer, u tom selu je vrlo malo lovaca, i ti lovci su mahom bili Srbi, mada je bilo lovaca i Albanaca, ali ovi su ljudi bili nepoznati.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zašto vas je to plašilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, plašili smo se zbog svega toga što se dešavalo, oko nas, i taj napad na Sloba Praščevića, onda na tu kuću u [Donjem] Ratišu /Ratiši i Ultě, to nije daleko puno od moje kuće. Onda, ti ljudi, onda, reči te, tog mog komšije Isufa, koje su me dosta, onako, mogu da kažem i uplašile, tako da, baš, osećali smo veliki strah.

TUŽILAC RE - PITANJE: Želeo bih da nam samo razjasnite na šta mislite kada kažete „rekao mi je komšija“?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Na reči Isufa Sadikaja. Da ponovim, reči: „Nemojte da napuštate kuću, budite u kući, mi ćemo se pobrinuti za vas.“

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste poznavali ili prepoznali nekog od ljudi koji su naoružani prolazili pored vaše kuće?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste znali odakle su dolazili, kuda su išli, ili zašto uopšte idu tim putem?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, oni su se jednostavno nalazili kao patrola. Znači, tu gde je, u tom pravcu, negde od groblja, pa tamo dokle sam ja mogao da vidim, prema *Bardaniću*. Došli bi do groblja, vratili se, znači tim putem, tako su često prolazili.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se desilo 22. aprila 1998. godine? Da li ste tada bili kod kuće?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, bio sam kući.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta su radile vaše komšije?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ne znam tačno na šta mislite. Malo sam zbunjen.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li poznajete nekoga po imenu Nrec Hajdare ili Gjon Fazli Hajdare?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, to su moje prve komšije.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste videli da su oni nešto radili, i ako jesu, šta su radili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, tog dana, oko četiri sata, možda je prošlo četiri sata, vido sam da je Nrec Hajdare, znači iz njegovog podruma, sa njima je bio i Gjon Hajdare, izneli su jedan veliki mitraljez, mitraljez, da, i, ovaj, sa njima je bio neko treći. On je bio u crnom, imao je crnu kapu. On se, kao, nešto žurio, kao nešto, dok ga je ovaj Gjon zaustavljao, kao, polako nešto, u smislu držao ga za ruku, kao, da uspori, da ne žuri previše. Malo posle toga toga, čuo se neki četvrti glas, znači promukli, četvrti glas, koji je govorio: „Slušajte, nemojte ništa da krećete bez mog naređenja.” Onda, zatim je rekao: „Krećemo odavde, sve ćemo da ih pohvatamo, pobijemo, i idemo dalje.” Malo zatim se čuo mukli pucanj, kao iz puške, sačmarice, u tom momentu mi se tako, kažem, kao promukli pucanj sam čuo. Ja sam se uplašio za sebe, za svoju familiju, za komšiju koji je bio tog momenta kod mene u gostima. Ja sam otišao, uzeo sam sve njih, otišli smo u šumu da potražimo neki zaklon, ili nešto. Veliki je strah bio, jer u tom trenutku, kad se čuo pucanj, puno je ljudi krenulo prema našoj kući.

TUŽILAC RE - PITANJE: Vratimo se na trenutak u nazad, rekli ste: “Sve ćemo ih pohvatati i ubiti.” Na koga ste vi razumeli da su oni mislili kada su to rekli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: U tom momentu, moja porodica i moj komšija bili smo tu jedini Srbi. Najverovatnije su mislili na nas.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko su bili ti ljudi koji su krenuli prema vašoj kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Bili su Albanci. Bilo je čak i naših komšija, al' nikog od naših komšija nisam primetio da je nosio oružje.

TUŽILAC RE - PITANJE: U toj grupi, da li je bilo ljudi koji su nosili oružje?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, bilo je ljudi koji su nosili oružje sa velikim cevima. Znači bilo je dugačkih cevi oružja.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako su bili obučeni?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Neki su imali, kao, polu-maskirne uniforme. Gornji deo je bio kao maskirni, a donji kao civilni. Drugi su, opet, bili u crno obučeni. Tako da, u velikom strahu, meni se učinilo da ih ima stvarno mnogo. Previše smo se uplašili, otišli smo u šumu da potražimo zaklon.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada kažete “mi”, mislite na članove vaše porodice, zar ne?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, na članove moje porodice i na komšiju koji bio sa svojom ženom i sa svojim detetom od godinu dana kod mene u gostima.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste poznavali ili prepoznali nekog od tih naoružanih ljudi?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nikoga.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko su se približili vašoj porodici pre nego što ste odlučili da pobegnute u šumu da potražite zaklon?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, verujte, u tom velikom strahu nisam obraćao pažnju. Ali, mi smo, znači, odmah, čim smo čuli taj pucanj, odmah smo otišli, potražili zaklon u šumi.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li biste mogli otprilike da nam kažete koliko je ljudi bilo u toj grupi, i koliko njih je bilo naoružano?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Bila je povećana grupa ljudi. Ali, ja tačno ne mogu da kažem koliko je bilo, jer, stvarno, preveliki je strah bio, tako da uopšte nisam razmišljao o tome. Uopšte nisam ni pokušavao da pogledam u pravcu kuće, šta se dešava, jel' došao je neko kod kuće. Mi smo jednostavno ušli u jednu šumicu, nadomak moje kuće, tako da smo tu ostali gotovo celu noć. Dok su se okolo, recimo, u blizini te šume, čuli glasovi Albanaca, i smeh, i priča. Videlo se kolima da neko dolazi do naše kuće, da se okreću tu, kod naše kuće, i tako...

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste tada govorili, čitali i pisali albanski?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, tada sam solidno govorio albanski, i znao sam i da čitam albanski, i da pišem albanski.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde ste proveli noć, vi, vaša porodica i vaše komšije?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Celu noć smo proveli u šumi. Bilo je strahovito hladno, malo je dete plakalo, čak je pokušavao otac tog deteta da udavi svoje dete, ali, ja i brat smo uspeli da ga nagovorimo da to ne radi, jer... Pokušavali smo i da krenemo kroz šumu u pravcu [Donjeg] Ratiša/Ratishi i Ultë, ali na samom izlazu iz šume smo primetili da stoje ljudi, da puše cigare, i tako, njih je troje il' četvoro bilo, tako da smo odlučili da se ponovo vratimo gde smo prvi put bili. Ali, celu noć smo proveli u šumi. Negde pred samu zoru, odlučili smo da krenemo kući, pa šta nam bog da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se dogodilo kada ste se vratili kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Kad smo se vratili kući, videli smo da niko nije ulazio u našu kuću, i onda smo tu ostali, majka je skuvala kafu, i prifalilo nam je drva za ogrev. Majka je rekla: „Odo' ja, deco, da donesem drva.” Mi smo rekli: „Nemoj, majko,

da te neko ne vidi”, već je počela zora da sviće, „da te neko ne ubije.” Rekla je: „Ne bojte se deco, neće oni meni ništa.” Samo što je majka izašla pred ulazna vrata, čuli smo, fino na srpskom, neko je rekao: „Dobro jutro.” I, odmah zatim su ušli, sa njom zajedno, trojica komšija.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko su oni bili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Prvi je ušao Azir Sadikaj, Gjon Hajdare, Fazlija, mi smo ga svi zvali kao Fazlija, i Qaus, ne Qaus, izvinjavam se, Qamil Romaj. Njih trojica, bili su u civilu, bili su zabrinuti, al’ su bili prijateljski raspoloženi prema nama.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li su bili naoružani?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, niko od njih nije imao oružje kod sebe.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zašto su došli kod vas, kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, oni, čim su došli, rekli su: „Komšija, situacija ne valja uopšte. Ovi iz Glođana/Gllogjan su došli, i zaposeli selo. Ovi iz Glođana/Gllogjan su došli, i nalaze se u selu. I, jedva smo sinoć uspeli da ih ubedimo i da garantujemo za vašu bezbednost. Situacija je vrlo loša, i moraćete odmah da napustite selo.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste imali neko oružje u kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, imali smo oružje.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li su vam nešto rekli o vašem oružju?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, oni su rekli da su ubedili ove iz Glođana/Gllogjan, znači, moram da naglasim njihove reči, oni su uvek govorili „ovi iz Glođana/Gllogjan”, ili čak „vojska iz Glođana/Gllogjan”. Oni su tražili, u zamenu da nas puste, oružje da predamo u centar sela.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li biste mogli da precizirate ko su ljudi koji su tražili da predate oružje? Da li time mislite na vašu trojicu komšija, ili na nekog drugog?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Po rečima mojih komšija, oni su tražili, tražili su ovi iz Glođana/Gllogjan da mi predamo oružje u centar sela.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste vi na to ragovali?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, mi smo, mi smo prvo bili zabrinuti, pitali smo ih šta se desilo, zbog čega je onolika grkupa ljudi jurnula u našem pravcu sinoć. Oni su rekli: „To je bio samo jedan mali trenutak, brzo smo uspeli da ih umirimo, i oni su”, i sad je, kao, „dozvolili su nam da vi predate oružje u selo, i mi ćemo da vam garantujemo bezbednost, bezbedno da napustite selo.” Zatim su, zatim su ta tri čovaka otišla, i nije prošlo nekih pola sata u međuvremenu, ja i brat smo, mlađi, zakopali jedan stari očev pištolj, jednu staru lovačku pušku, zakopali smo u jednoj bašti, tu, nadomak šume. Oni, kad su se vratili, trojica, rekli su: „Hajde, požurite, nemamo puno vremena, nemoj slučajno neko nešto da je uzeo dragoceno, sa sobom, zlato, pare, ili slične predmete. Ništa ne sme da bude u autu, u gepeku. Može samo da stavite dve puške koje morate da predate u centru sela, da bi to videli ovi iz Glođana/Gllogjan.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se onda dogodilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Mi smo ih poslušali. Ništa nismo uzeli. Ja i mladi brat smo uzeli samo lične karte, i ništa drugo nismo uzeli. I, stavili smo dve puške u gepek, od auta, i nismo uopšte primetili, ni ja, ni moj brat, da je ta komšinica, koja je bila kod nas, stavila jednu malu torbicu sa dečijim stvarima. Unutra su bile pelene, garderoba za dete, i neke sitnice, tako. Do samog sela, do samog sela, pratili su nas. Ispred je išao jedan komšija, a sa strane od dva auta je išao drugi komšija. Dok smo ja, moja porodica, i moje komšije bili u autu. Prvi čovek, koji je išao napred, nosio je nešto žuto u ruci, nalik kapi, ili nekom peškiru, nešto tako slično. I, uvek je mahao, ovako, sa onim, kao znak raspoznavanja, ili nešto tako slično.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste, sa porodicom, tog dana otišli iz kuće, šta ste za sobom ostavili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ostavili smo sve. Znači, sve nam je dole ostalo, i stoka, i bogatstvo koje smo imali, sve je ostalo dole. Znači, moram da naglasim, ništa drugo, sem lične karte, ja i brat u džepu nismo izneli iz sela.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde ste otišli sa tom trojicom komšija u automobilu vašeg brata?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Otišli smo u centar sela Dašinovac/Dashinovec. Tamo nas je sačekao Xhevdet Sadikaj. Pred njega je bilo jedno dvoje komšija. Nisu nosili oružje. Xhevdet je rekao: „Morate da predate oružje ovde u centar sela.” Mi smo izvadili oružje iz gepeka, predali ga Xhevdetu. Xhevdet, uzeo je to oružje, i odneo u jednu obližnju albansku kuću, tu, blizu. Ne znam kome ga je odneo. U međuvremenu, dok je on odnosio oružje, naišao je auto, marke *lada*, žute boje. Unutra je bilo pet naoružanih ljudi. Imali su puške. Bili su, svih petorica, u maskirnim oružjima... U maskirnim uniformama, izvinjavam se. Nisam video nikakve oznake da su imali na uniformi. I, u prolazu, oni su primetili torba da jedna stoji u autu. Onda su, onda je jedan od njih izašao, ljutito je dohvatio onu torbu, istresao stvari. Počeo je da viče, počeo da viče na tu ženu: „Šta je ovo? Šta smo rekli?” Počeo je da viče na komšije, a [nerazumljiv audio] je bio blizu, i rekao: „Pa, vidiš li, čoveče, to su pelene, to je za malo dete, nemoj da si takav. ‘Ajde, dođite ovamo, biće sve u redu.” I, onda ih je on smirio, i odveo, tako, u jedan sokak u selu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kojim jezikom su tu ljudi govorili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Na albanskom.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste poznavali ili prepoznali nekog od te petorice naoružanih ljudi u maskirnim uniformama?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nikoga.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste po njihovom naglasku mogli da utvrdite odakle su?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ne. Postojao je strah, i nisam, ni trudio se da zapamtim neke detalje. Recimo, lice, kako su izgledali, ili nešto slično.

TUŽILAC RE - PITANJE: Posle tog susreta, kada ste predali oružije u selu, gde ste sledeće otišli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Xhevdet je rekao: „Hajde, moramo da krenemo. Vas šestoro morate odmah da napustite selo, situacija je vrlo opasna.” Mi smo mislili da krenemo u pravcu Dečana/Dečan. On je rekao: „Ne, ne, ne, nećemo ići tim putem. Idemo ovamo, bezbednije je.” I, krenuli smo drugim, okolnim putem.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se usput dogodilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, na samom izlazu iz sela, Xhevdet je zaustavio kola. Sadik je bio sa njim. Sadik Sadikaj, njegov rođak. Zaustavio je kola, i rekao je: „Ti...”, izvinjavam se, ovaj, „ti, i tvoj komšija morate da uđete u naš auto, da bismo se brže kretali, jer je loš put gde moramo da idemo.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se zatim desilo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Mi smo ušli u njihov auto. Ali, u selu Vranovac/Vranoc, tim putem smo išli, to je vrlo, zaobilaznica, i vrlo je dalek put do Dečana/Dečan. U selu Vranovac/Vranoc, na samoj Bistrici, zaustavila nas je velika grupa ljudi. Bilo je možda 20 - 30 njih. Mi smo prošli prva kola, koja je vozio Xhevdet, a druga kola koja je vozio moj mađi brat, oni su zaustavili, počeli da udaraju kola, vikali su nešto. Xhevdet je odmah izašao, istog momenta, ovaj, iz kola, i vikao je: „Oni su pod *besom*, ne sme ništa da im se desi, selo je garantovalo za njih.”, dok je u međuvremenu Sadik izvadio pištolj, stavio ga među noge i jasno ga je repetirao. Posle toga, ovi ljudi su se malo smirili. Xhevdet je rekao: „U redu je, možemo da nastavimo.” Nastavili smo put, i on nas je ispratio do sela Raušić/Raushiq.

TUŽILAC RE - PITANJE: Samo da se vratimo za momenat. Ta velika grupa od 20 – 30 ljudi, zamolio bih vas da ih opišete za Pretresno veće. Šta su imali na sebi, da li su bili naoružani i da li ste poznavali nekoga od njih?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Nisam poznao nikoga od njih. Neki su, jer ja sam sedeo u autu, i nisam mogao dobro da ni da ih vidim, ali neki od njih su imali puške. Znači, imali su puške, neki su bili u polu-maskrinim uniformama, neki u *SMB*, kako da vam opišem, kao ta vojnička neka, košulje ili bluze, neki su bili obučeni u crno. Crna odeća, može da bude i civilna, možda, ja nisam obraćao pažnju na te detalje.

TUŽILAC RE - PITANJE: Rekli ste da se odvezli do sela Raušić/Raushiq. U transkriptu piše Rašić, jel' to dobro?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nije Rašić, nego Raušić/Raushiq. To je selo, izvinjavam se, to je selo na putu između Dečana/Dečan i Peći/Pejë.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li se nešto dogodilo kada ste tamo stigli ili ste produžili dalje?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, posle tog incidenta koji je bio u Vranovcu/Vranoc, mi smo išli, ono, da kažem, mirno i niko nas više nije zaustavljao do Raušića/Raushiq.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kuda ste otišli iz Raušića/Raushiq?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Iz Raušića/Raushiq smo otišli u Dečane/Dečan, i prijavili slučaj, sve što nam se to desilo, u stanicu policije u Dečanima/Dečan, a zatim iz Dečana/Dečan smo otišli u Peć/Pejë. Bili smo kod moje sestre, kod nekih prijatelja. Posle dva - tri dana, vratili smo se ponovo u Dečane/Dečan i potražili smo smeštaj u okolini manastira Dečani.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste pronašli smeštaj tamo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, pronašli smo smeštaj, to je jedno staro đakovačko odmaralište, u blizini manastira Dečani, izviše grada Dečani/Dečan.

TUŽILAC RE - PITANJE: Opišite nam ukratko taj smeštaj.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: To je jedno odmaralište, to je jedno odmaralište iz đakovačke neke firme. To su bungalovi, napravljeni, montažni, od drveta. Tako, tu je bilo još srpskih porodica koje su tu živjele. Čak se sećam da je bila jedna muslimanska porodica. Kasnije, gde su oni otišli, stvarno ne znam, ali bili su, znači, sve Srbi su bili tu, znači, u tim bungalovima, u tim kućicama.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zbog čega su te sprske porodice tamo bile? Šta su vam rekli o razlozima zbog kojih su bili tu?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, svi su morali da napuste sela zbog dejstvovanja terorista u to vreme, koje se dešavalo u našoj opštini. I, oni su tamo došli, neki pre nas, neki posle nas, ali svi su bili iz tih sela iz kojih sam bio i ja. Bilo je Papračana, iz [Donjeg] Ratiša/Ratishi i Ultë, iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm, iz Dašinovca/Dashinovec, iz Ljumbarde/Lumbardh...

TUŽILAC RE - PITANJE: Nemojte mi reći gde ste posle otišli, ali mi recite koliko ste dugo vi i vaša porodica ostali u tom mestu gde su bile smeštene izbeglice.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Mi smo do 1999. ostali u Dečanima/Dečan, ali moram da naglasim da smo povremeno živeli tu. Više vremena smo provodili kod sestre u Peći/Pejë, u Podgorici, radio sam na primorju. U manastiru sam, isto, dosta vremena provodio. Radio sam čak i u manastiru.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko se sećate, kada ste konačno napustili taj smeštaj?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Negde polovinom juna 1999. Negde na sam završetak bombardovanja je bilo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste se ponovo vratili na vašu zemlju u Dašinovcu/Dashinovec, pošto ste otišli onako kako ste nam opisali, oko 23. aprila 1998.?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Prvi put sam se vratio, bio je septembar, a najverovatnije oktobar mesec, iste godine. Vratio sam se, jednostavno, pitao sam neku policiju: „Da li je bezbedno da se ode do Dašinovca/Dashinovec?“ Oni su rekli: „Što da ne, idite slobodno.“ Onda smo ja, moj mlađi brat, jedan komšija i jedna žena, otišli smo, prvo kod moje kuće, onda kod njihovih kuća. Zadržavali smo se svega po 10 minuta, i vratili smo se nazad.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zbog čega se niste vratili sve do septembra ili oktobra 1998.? Da li vas je nešto sprečavalo u tome?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, moram da naglasim, u to vreme su se dešavale žestoke neke borbe, ne znam ni ja kako to da kažem, jer više puta iz Peći/Pejē, kad sam hteo da dođem u to mesto gde sam stanovao, bili su blokirani putevi. Znači, možda je trebalo da prođe dva – tri dana da bi se moglo slobodno preći iz Peći/Pejē do Dečana/Dečan.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko je to blokirao puteve?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Puteve, blokirala je OVK, znači, zvanično se pričalo: „OVK je napala policiju, OVK je napala vojsku. Puca se, nemojte da idete. Nije bezbedno.” Čak nam i policija nije dozvoljavala iz Peći/Pejē, više puta, da idemo prema Dečanima/Dečan, ili obrnuto iz Dečana/Dečan prema Peći/Pejē.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste lično videli te blokade na putu OVK, ili je to nešto o čemu ste čuli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nikad nisam video te blokade. Jednostavno, nisam hteo da rizikujem. Ako mi neko kaže: „Ne idi, opasno je”, ja ću poslušati.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je to govorila srpska policija: „Nemojte tim putem”?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Malo pre ste nam rekli da su se vodile žestoke borbe. Između koga su se vodile borbe?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Između albanskih terorista i, najverovatnije, policije. Verujte da ja nisam toliko odbojan čovek, i da nakid nisam želeo da se upetljavam u nešto tako slično. I, u Peći/Pejē se živelo, u to vreme, vrlo mirno i vrlo fino.

TUŽILAC RE - PITANJE: Opišite nam sada u kakvom je stanju bila vaša imovina kada ste se tamo vratili sa mlađim bratom negde u septembru ili oktobru 1998. Šta ste tamo zatekli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Imanje je bilo potpuno uništeno. Posle nas je ostalo možda dva hektara pšenice. To je bilo požnjeno. Štale su bile skroz uništene. Štale, mislim, za ovce, za krave, za konje. Onda, pomoćni neki objekti su bili uništeni. Kuća je bila skroz demolirana. Nije bilo vrata, prozora. Stvari, što smo imali u kući, ništa nismo pronašli. Alat koji smo imali, to ništa nismo pronašli. Bunar je bio uništen. Tako da je sve bilo bukvalno uništeno. Šuma je bila posečena.

TUŽILAC RE - PITANJE: A vaša stoka, da li je ona bila tamo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ništa od stoke, što smo imali, nismo zatekli na našem imanju, kada smo bili dole.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta je bilo sa drugim životinjama? Pomenuli ste konja, kravu, pet svinja, nešto kokošaka.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ništa, ništa od toga nismo našli. Na mestu gde su stajale pčele bilo je prazno, gde su bile štale bile su uništene. Ništa, znači, od stoke koju smo imali dole, ništa nismo pronašli, niti smo dalje videli.

TUŽILAC RE - PITANJE: Rekli ste da vam je kuća bila potpuno uništena. Molim vas, precizirajte nam šta ste tačno videli kada ste se vratili? Na šta mislite kad kažete „uništena“?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Kuća je bila potpuno prazna. Bilo je samo neko smeće bačeno u sredinu jedne sobe. Vrata, prozora nije bilo. Čak su i električnu instalaciju, koja je bila u zidu, to je čak počupano. Nije bilo utikača, nije bilo sijalica, nije bilo ničega. Na kući, kuća je bila išarana, pisalo je i UČK, i, ne znam, razni natpisi.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je krov još bio na kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Krov je bio uništen, ali kuća nije bila zapaljena. Delimično je krov bio otkriven. Delimično je otkriven, a delimično je bilo pokriveno. Kao da je neko skidao crepove i nosio, i skidao grede za nešto.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta je bilo sa ličnim stvarima kao što su odeća, fotografije, i takve stvari? Da li je bilo šta od toga ostalo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Sve nam je ostalo, stara dokumentacija, očeve slike, odeća – sve nam je ostalo, ništa od toga nismo pronašli kad smo se vratili.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste ikada ponovo došli do tih stvari koje ste ostavili tamo za sobom, kada ste otišli 23. aprila 1998., ili oko tog datuma?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, više nikad.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste sledeći put uspeli da odete na svoje imanje? Malo pre ste nam rekli da ste tamo bili u septembru ili oktobru 1998.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, drugi put kada sam otišao, to je bilo 2001. uz pratnju italijanskih vojnika, uz pratnju KFOR-a. Drugi put smo posle išli 2003., isto uz pratnju KFOR-a, i albanske policije.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li vaša porodica i dalje poseduje to imanje?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, još uvek imamo u posedu to imanje.

TUŽILAC RE - PITANJE: Tog dana, kada ste se vratili i zadržali nekih desetak minuta, rekli ste da ste otišli do još dva imanja i zadržali se po nekih 10 minuta na svakom. Čije su to bile kuće i šta ste videli kada ste tamo došli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Prvo smo svratili kod kuće Raduna Dabetića, i ta je kuća bila uništena. Ali, bilo je nešto garderobe, ili nekih stari stvari, je bilo, znači, u kući, a kod ovog drugara Stijovića Novaka što smo bili, kod njega nije pronađeno apsolutno ništa. Isto je bilo sve uništeno kao kod mene.

TUŽILAC RE - PITANJE: Hteo bih da vas pitam o komšiji koji se zove Adzija Redzaj, nadam se da sam dobro izgovorio, i o vašem razgovoru koji ste sa njim imali u jednom trenutku 1998. godine, pošto što napustili svoju kuću.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, 1998. godine, nakon što smo otišli iz sela, možda je prošlo dva – tri meseca. Mi smo se slučajno sreli nadomak Peći/Pejē, i fino smo se pozdravili, bili smo u dobrim odnosima. Ja sam ga odmah pozvao na piće. Rekao sam: „Hajmo komšija, evo tu, u blizini, jedna srpska kafana, ‘ajmo na piće.” On je odmah, bez razmišljanja, došao sa mnom. Posedeli smo. Ja sam ga pitao: „Kako si komšija, kako je familija?” On je rekao: „Ma, ne pitaj me ništa.” Ja sam ga pitao: „Kako je u selu?” „Pa, ne znam, ja sam selo morao isto da napustim, kao i ti.” Rekoh: „A šta je bilo? Šta je sa našom stokom, šta je sa našim imanjem? Šta se desilo sa tim?” Kaže: „Komšija, veruj da ne znam. Odmah posle vašeg odlaska iz sela, nekih pola sata, došao je Ramush Haradinaj u selo, i on je počeo da viče na Isufa i tu, na nas u selu. ‘Što ste im dozvolili da odu, što su otišli?’ ” I, posle sam ga ja pitao: „A što si, komšija, ti morao da napustiš selo?” „Ma, ništa me ne pitaj, i ja sam, isto kao i ti, morao da napustim, i svu svoju imovinu izneo sam u jednoj plastičnoj kesi.” Ja sam ga pitao: „A šta je vikao, šta je hteo?” „Ma, ništa me ne pitaj, komšija, imali smo problema zbog vas, što smo vas pustili.”

TUŽILAC RE - PITANJE: Samo bih hteo da razdvojim dve stvari koje ste rekli. Rekli ste da je Ramush Haradinaj počeo da viče na Isufa. Da li je to Isuf Sadikaj?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: A, ostalima u selu: „Zašto ste ih pustili da odu, zašto su otišli?” Tu ću vas zaustaviti. Da li vam je Adzija Redzaj rekao na koga je Ramush Haradinaj mislio kada je rekao: „Zašto ste ih pustili da odu?”

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, naglasio je samo da je vikao na Isufa, i naglasio je, i vikao je na ove ostale. Ali, nije naglasio tačno na koga je on vikao, i šta se dalje dešavalo. Znači, nije hteo ništa više. Samo je rekao, kad je on došao, da je bio vrlo ljut, da je rekao da više niko ne sme da napusti naše selo, ili neko susedno selo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Malo pre ste rekli: „On je rekao: ‘Nemoj ništa da me pitaš, morao sam da ostavim imanje i da odem iz sela.’ ” Da li ste mislili na Adziju Redzaja, -

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: - da je on rekao: „Ne pitaj me ništa, morao sam da odem iz sela?”

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da. To mi je Adzija rekao.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste, u bilo kom trenutku u svom životu, poznavali Ramusha Haradinaja?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ja sam osnovnu školu završio u Rzniću/Rzniq, četiri razreda osnovne škole. Njegov otac je držao prodavnicu nekih 200 metara, znači, blizu škole. Ja sam često išao. Otac mu se zvao Hilmi, koliko se sećam. To je jedan stari, fini gospodin, i često smo išli kod njega u prodavnicu, skoro svaki dan. Tako da, moguće je, najverovatnije, i navraćao je Ramush Haradinaj. Ali, to je vreme bilo kad sam bio vrlo mlad, i nisam obraćao pažnju na nikoga, i, znači, znao sam ga iz vremena kada sam bio u školi, u osnovnoj školi u Rzniću/Rzniq.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste ga poslednji put lično videli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Možda, ne sećam se, možda sam imao 14 ili 15 godina. Znači, sedmi ili osmi razred, kad sam bio.

TUŽILAC RE - PITANJE: Želim da vas pitam o osobi koja se zove, oprostite na trenutak, Miloš Radunović. Da li ste poznavali nekoga ko se zove Miloš Radunović?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, poznajem Miloša Radunovića. To je komšija koji je živeo u selu Dašinovac/Dashinovec, možda nekih kilometar daleko od mene.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste poslednji put videli Miloša Radunovića?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Dan pre nego što sam napustio svoje imanje i svoju kuću.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde ste ga videli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: On je došao negde oko, malo posle tri. Došao je u posetu kod mene. Mislim, kod mene i moje porodice. Bio je u poseti. Malo, znači, posle tri sata.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko dugo se zadržao?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, možda nekih, od pola sata do 45 minuta.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kojim prevoznim sredstvom je došao?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: On je vozio jedan bicikl, *poni*.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde je otišao posle pola sata do 45 minuta?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Rekao je da ide kod Sloba Radoševića.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na javnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala. Koliko mislite da vam još treba vremena?

TUŽILAC RE - PITANJE: Verovatno petnaestak minuta. I, dva dokazna predmeta treba da se označe.

SUDIJA ORIE: Pokušajte da to uradite za 10 minuta, onda ćemo imati pauzu, i nakon pauze će Odbrana moći unakrsno da ispituje svedoka. Izvolite, imate reč.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta ste čuli da se desilo Milošu Radunoviću?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Na putu iz Dašinovca/Dashinovec prema Dečanima/Dečan, kad smo išli, kad nas je Xhevdet Sadikaj, taj dan kad sam napustio moju kuću, u stvari, do Raušića/Raušiq smo išli zajedno, Xhevdet mi je sam pričao. Kaže: „Juče su uhvatili, ovi iz Glođana/Gllogjan, Miloša Radunovića, kad je prolazio

pored moje kuće biciklom, oni su ga obalili s' bicikla, i rekli su: 'Gde si ti, mi tebe tražimo.' ” On, Xhevdet tvrdi da je on sa svojim ocem pokušao da pomogne Milošu. Ali, oni su odgurnuli ih, i rekli: „Nemoj da se mešate, ovo nisu vaše stvari.” Nakon toga su otišli u pravcu Miloševe kuće. U povratku otud, stao je jedan auto, otvorili su gepek, i rekli Xhevdetu: „Evo, pogledajte. Sad, hoćete li da kažete nešto? Ovo je oružje koje smo našli u kući Miloša Radunovića.” I, zatim su rekli, zatim po rečima Xhevdetovim: „E, sad idemo da uhvatimo i Sloba.” Zatim su krenuli u kuću Sloba Radoševića. Nedugo zatim, Xhevdet tvrdi da se čula velika pucnjavina. Istu tu pucnjavinu sam čuo i ja, ali po Xhevdetovim rečima, 10 – 15 minuta posle toga, on je bio na raskrsnici koja vodi od Slobove kuće prema Xhevdetovoj kući, prema Dečanima/Dečan, u stvari, to je put prema Dečanima/Dečan, put prema Glođanu/Gllogjan. I, on kaže da je video Sloba i Miloša, da su bili uhvaćeni, Miloš je bio ranjen u ruku, i da su ih odveli u Glođane/Gllogjan.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste poslednji put videli Slobodna Radoševića?

Povlačim pitanje. Da li ste poznavali Slobodana Radoševića?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, poznavao sam ga.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste ga poslednji put videli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Možda, sedam, osam dana pre nego što sam napustio selo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Malo pre ste rekli da ste čuli pucnjavu. Molim da nam to malo detaljnije opišete. Šta ste čuli, gde ste bili i odakle su dolazili zvuci pucnjave, i koje je bilo doba dana?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Dan pre nego što smo napustili našu kuću. Ovaj, pošto je Miloš otišao, nekih 10 ili 15 minuta posle toga, posle njegovog odlaska, čula se u pravcu kuće Sloba Radoševića velika pucnjava, koja je trajala nekih 10 – 15 minuta. I, onda, mi nismo znali tog trenutka šta se tačno dešava.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta vam je još Xhevdet Sadikaj rekao o njegovoj sopstvenoj situaciji?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Xhevdet je sam izjavio, on je sam rekao, kaže: „Ja sam učesnik, ja sam isto učesnik ove vojske, ali ja se ne slažem sa ovim odlukama, ja nisam za to da se to olako radi. Ja sam da se sve mirno sredi. Evo, sad vama pomažemo da izađete.” Isto mi je rekao da je video Milku, ili Miku, dan pre toga, da su dobro, i čim bude nas prebacio do Raušića/Raushiq, da će da se vrati i njih dve da izvuče iz sela.

TUŽILAC RE - PITANJE: U redu, vratiću se na to za trenutak. Kako ste ga vi shvatili kada je rekao: “I ja sam pripadnik te vojske, ali se ne slažem sa tim”? Na koju vojsku je mislio?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ja sam, ja sam shvatio, znači, ja nisam čuo od njega, ali ja sam švatio da je on pripadnik OVK.

TUŽILAC RE - PITANJE: Na osnovu čega ste to zaključili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, jedino je ta vojska u to vreme, koja je bila, paravojna, mislim, u tom delu, gde sam ja živeo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li vam je rekao bilo šta u vezi sa Isufom Sadikajem?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: On je, on je rekao: „Ja sam, ja sam njegov zamenik, i sve što si se dogovorio sa Isufom, sve će biti u redu.” A, dok, u stvari, nikakav dogovor nije bio između mene i Isufa Sadikaja, sem njegovog obećanja da ništa neće da se desi, da sedimo kući, i da će selo da se pobrine za nas.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li vam je rekao, ili ste na osnovu nečega znali, koji je položaj Xhevdeta Sadikaja u toj vojsci?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nije mi rekao, niti sam ja mogao da zaključim ništa o tome. Sem što je rekao da je on zamenik Isufa Sadikaja. Isuf Sadikaj, to je jedan fini, mlad čovek, moje godište. Družio sam se s' njime. Ništa ružno nikad nisam znao za njega niti imam da kažem danas.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta ste razumeli o položaju Isufa Sadikaja u vojsci, i kako ste shvatili to kada je on rekao: „Ja sam njegov zamenik”?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: On je rekao da je, kao, njegov zamenik. Ništa drugo, ja, verujete, ne znam kako da protumačim to.

TUŽILAC RE - PITANJE: Malo pre ste rekli, oprostite samo na trenutak, pomenuli ste Milku i Miku. Ko su one? Recite nam samo njihova imena, Milke i Mike.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Hoćete da pitate ko su, kakva su im prezimena?

TUŽILAC RE - PITANJE: Da.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Milka je Marković, a Mika je Radunović.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste ih poznavali?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada ste ih poslednji put videli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Miku, ne mogu da se setim, a Milku sam video nekih pet – šest dana, možda desetak dana pre nego što sam napustio moje selo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta vam Xhevdet Sadikaj rekao o njima dvema? Kada ih je on poslednji put video?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: On je tvrdio, tog dana, da ih je video. U stvari, ovako je rekao: „Ja sam ih juče video, dobro su. Pokušaću i njih da izvadim sad iz sela, čim vas ostavim, ja se vraćam za njih. Budite bez brige, sigurno ću njih dve da...” A reko': „A šta će da bude sa ovim drugima?” Kaže: „Ne znam ništa. Njih dve, najverovatnije, čim vas izvadim iz sela, ići ću i njih da izvadim iz sela.”

TUŽILAC RE: Preći ćemo na zatvorenu sednicu za trenutak. Želeo bih da svedok nešto označi na karti.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ali, pre toga, želeo bih da nešto razjasnite. Rekli ste da je bilo sedam ili osam -

SUDIJA ORIE: Možete li reći sekretaru koji predmet će vam biti potreban, kako bi to moglo da se predoči brže?

TUŽILAC RE: Uradiću to. Do... P10.

SUDIJA ORIE: Da, hvala vam.

TUŽILAC RE - PITANJE: Rekli ste da je bilo sedam - osam, desetak srpskih porodica u vašem selu. Samo nam kratko recite, neću vas pitati za njihova imena sada, ali recite Pretresnom veću (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) Svi oni koji su ostali nisu uspeali da izađu iz sela, mog sela, Radunovići i Radoševići.

TUŽILAC RE: Ako bismo mogli da pređemo na zatvorenu sednicu kako bi se svedoku pokazao dokazni predmet P10?

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

TUŽILAC RE - PITANJE: Pošto ste otišli iz svoje kuće, svedoče 60, da li ste bili mobilisani, ili ste učestvovali u nekim policijskim ili paravojnim operacijama koje su za cilj imale albanske civile?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE: Time je završeno glavno ispitivanje.

SUDIJA ORIE: Hvala.

TUŽILAC RE: Imamo broj dokaznog predmeta.

SUDIJA ORIE: Kog?

TUŽILAC RE: Da li možemo da ga priložimo umesto da ga samo obeležimo za identifikaciju?

SUDIJA ORIE: Da, to obično radimo. Gospodine Emerson?

ADVOKAT EMERSON: Ako mogu, na kratko, samo jednu stvar?

SUDIJA ORIE: U redu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Molim da mi Odbrana kaže koliko će vremena biti potrebno za unakrsno ispitivanje. Gospodine Emerson, ili gospodine Dixon?

ADVOKAT DIXON: Hvala. Biću sigurno gotov do kraja današnje sednice, do 19:00 h.

SUDIJA ORIE: To znači malo više od sat vremena?

ADVOKAT DIXON: Da.

SUDIJA ORIE: A drugi zastupnici?

ADVOKAT GUY-SMITH: Pet minuta.

SUDIJA ORIE: Pet minuta. Gospodine Harvey?

ADVOKAT GUY-SMITH: Možda da kažem sedam, za svaki slučaj.

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT HARVEY: Sumnjam da ću imati pitanja.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, ako biste mogli da završite sedam minuta pre završetka današnje sednice?

ADVOKAT DIXON: Potrudiću se.

SUDIJA ORIE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, na strani 1411 je, na liniji 12, strane su se saglasile oko 2. marta, što se temelji na dokumentu P22. To je bilo učinjeno uz prisustvo vašeg kolege gospodina Kearneya. Idemo na pauzu, do 17:45 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, da li ste spremni da počnete sa unakrsnim ispitivanjem?

ADVOKAT DIXON: Da.

SUDIJA ORIE: Svedoče 60, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Dixon, zastupnik gospodina Haradinja.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DIXON

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Svedoče 60, da li poznajete funkcionera UNMIK-a iz Peći/Pejë koji se zove Luis Perez-Segrini?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, poznajem ga.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: On vas je posetio 2000. godine i rekao vam da ste optuženi za etničko čišćenje albanskog stanovništva tokom 1999. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ja sam se sa njim 2000. godine upoznao u manastiru Visoki Dečani. O tome što vi pričate, to se dogodilo negde 2003. godine.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: U redu. 2003. godine, da li vam je tada rekao da ste optuženi za etničko čišćenje albanskog stanovništva, i da su iznesene tvrdnje da ste vi bili glavna osoba uključena u proterivanje Albanaca iz opštine Dečani/Dečan? Da li je to tačno?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Zašto je on došao da vam to kaže 2003. godine?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: 2003. godine, ja sam opet bio u poseti manastiru Dečani. I pre toga smo vodili o nekim drugim stvarima neke druge razgovore. Onda, na pauzi, on mi je dao do saznanja to, i onda mi je to on rekao, kako ima neko nešto protiv mene, neke optužnice, i tako, al' ništa mi nije konkretno pokazao, nikakav dokument, niti je vodio neki zapisnik u vezi toga, i ništa. Znači, jednostavno, samo mi je rekao, kao „zato”, i drugo ništa, znači, nije me ni ispitivao, ni dalje mi, ništa...

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Kažete da je pomenuo neku optužnicu. Da li vam je rekao za šta vas tereti ta optužnica?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne. Samo je naglasio, kao, da ima neke optužnice protiv mene da sam ja glavni, glavna osoba koja je vršila etničko čišćenje na teritoriji opštine Dečani/Dečan.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li vam, kada je govorio o etničkom čišćenju, rekao za šta ste optuženi da ste učinili u Dečanima/Dečan?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nije se ništa precizno izjašnjavao.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste vi njega pitali o čemu se radi u tim optužbama?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ja sam jednostavno bio siguran da ja tako nešto, niti sam mogao da uradim, niti sam radio, i, jednostavno, nisam se puno ni raspitivao u vezi toga. Rekao sam da mogu da navedem par albanskih porodica koje mogu da posvedoče da ja nemam nikakve veze sa tim.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Jeste li ga pitali koji su to Albanci iznosili takve optužbe protiv vas, i o čemu se tu govori?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nisam ga pitao. Jednostavno, znam da to nije istina, i nisam hteo ništa u vezi toga. Posle toga sam se često sretao sa Luisom. Nikad mi više ništa to nije pominjao, ni naglašavao. Čak sam išao u opštinu u Dečanima/Dečan, u radnu grupu za povratak, i sretao sam se sa Albancima, i sa tim Albancem iz mog sela, iz susednih sela. Niko mi više nikad nije ništa u vezi toga ni pomenuo, ni pričao, niti sam ja, čak, razmišljao o tome.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste se ponovo sreli sa njim 2005., kada vam je rekao da je jedna grupa Albanaca bila spremna da potvrdi da ste vi bili umešani u etničko čišćenje u Dašinovcu/Dashinovec?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: 2005. godine, najverovatnije, sam se sreo sa njim, možda ne jednom, nego par puta, ali nikad mi to nije pomenuo.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li vi kažete da vam on, kada ste se sreli sa njim u jednoj od tih prilika 2005. godine, nije rekao postoje ljudi koji su spremni da potvrde vašu umešanost u etničko čišćenje?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne. 2003. je to pomenuo na kratko, i nikada ponovo.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Probaću da vas podsetim. To vam je pomenuto (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) da su te optužnice iznesene protiv vas. Da li je to tačno?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nisam tamo bio u to vreme, i nije mi pomenuto.

TUŽILAC RE: Pre nego što moj kolega nastavi...

SUDIJA ORIE: Izvolite, Gospodine Re.

TUŽILAC RE: Ne želim da –

SUDIJA ORIE: Rekli ste: “pre”...

TUŽILAC RE: Pre nego što nastavi, želeo bih da skrenem pažnu Pretresnog veća na transkript. Linija 71.7 - strana 71.7.

SUDIJA ORIE: Da, molim vas, nastavite.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Svedoče 60, u vezi sa ovim što sam vam sada izneo, da ste se ponovo sastali sa tim funkcionerom UNMIK-a 2005. u mestu koje sam upravo spomenuo, i da vam je tom prilikom on rekao da postoje svedoci koji su spremni da govore o tim tvrdnjama vezanim za etničko čišćenje - da li ste vi Tužilaštvu pomenuli taj susret tokom vašeg sastanka sa predstavnicima Tužilaštva ovog vikenda?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ja sam se sastajao, znači, sa tim Luisom, ali nikad mi to nije pominjao. Čak ste vi pomenuli jedno ime, to je jedno selo koje se nalazi pored našeg sela. Znači, niti sam bio u tom selu nekad, niti, mislim, u poslednjih 10 godina nisam bio u tom selu koje ste vi pomenuli, da sam se sreo sa njim. Prvo, a drugo, nikad mi, znači, samo 2003., Savdija Lata je bila prevodilac sa njim, ona je iz Dečana/Dečan, to je vrlo kratko, znači, tad mi je napomenuo to, i nikad mi više, znači, nije ništa o tome pominjao.

SUDIJA ORIE: Svedoče 60, možda niste pažljivo slušali. Pitanje je da li ste Tužilaštvu, ovog vikenda, rekli za sastanak o kom je gospodin Dixon upravo govorio.

SVEDOK SST7/60: Da, ja sam tužiocu rekao da 2003., kada sam se sastao sa tim čovekom, da je on meni, znači, ovako kako sam rekao, vrlo kratko i jasno dao do znanja, ali nikad mi više to nije pominjao, i nikad više o tome nije pričao. Moram da napomenem da sam se i prošle godine, tri – četiri puta, možda i pet puta sreo sa tim čovekom. I, znači, nikad, nikad mi nije pominjao više taj slučaj.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Gospodine 60, da probamo to potpuno da razjasnimo. Da li kažete da juče, u nedelju, Tužilaštvu uopšte niste spomenuli, kada ste razgovarali o tome, da ste se sa tim funkcionerom UNMIK-a ponovo sreli 2005., i da vam je tom prilikom on rekao da postoje ljudi koji su spremni da potvrde da ste vi bili upleteni u etničko čišćenje u Dašinovcu/Dashinovec? Da li to juče niste pomenuli Tužilaštvu? Odgovorilte mi sa „da” ili „ne”, molim vas.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Moram da razjasnim. Znači, juče sam ja rekao tužiocu da sam se sastao sa njim negde, možda, 2003. ili 2004., ali najverovatnije 2003. Znači, ja sam to njima juče rekao, ali ne znam ostatak pitanja, molim vas da mi ponovite.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Ponoviću. 2005. ste se sastali sa jednim funkcionerom UNMIK-a, kada vam je on rekao da postoje određeni Albanci koji su spremni da potvrde vašu umešanost u etničko čišćenje u Dašinovcu/Dashinovec. Da li vi tvrdite da to juče niste pomenuli Tužilaštvu kada ste sa njima razgovarali? Da ili ne, molim vas.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nije tako bilo.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, po neki put imamo problema kada postavljamo složena pitanja, a tražimo odgovor sa „da” ili „ne”. Dodatno, svedok do sada nije odgovorio na vaše pitanje.

SUDIJA ORIE: Svedoče 60, gospodin Dixon želi da sazna da li ste imali sastanak sa tim funkcionerom UNMIK-a, pored nekih drugih sastanaka koje ste možda imali sa njim, na kom vam je rekao da je grupa Albanaca bila spremna da potvrdi da ste vi umešani u etničko čišćenje Albanaca u Dašinovcu/Dashinovc. Pitanje nije da li je to istina ili ne. U ovom trenutku, pitanje koje vam se postavlja je da li ste, tokom prošlog vikenda, rekli Tužilaštvu da vam je taj funkcioner UNMIK-a to rekao.

SVEDOK SST7/60: Da.

SUDIJA ORIE: Znači, rekli ste im da vam je funkcioner UNMIK-a rekao da postoji grupa Albanaca koja je spremna da potvrdi vašu upletenost, opet, bez obzira da li je to tačno ili ne. To je ono što ste juče rekli Tužilaštvu?

SVEDOK SST7/60: Da, tačno.

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite, gospodine Dixon.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da budemo potpuno sigurni, vi sada kažete da ste rekli Tužilaštvu da vam je, u dva navrata, prvi put 2003., a drugi put tokom 2005., ovaj funkcioner UNMIK-a naveo da su protiv vas iznete optužbe vezane za etničko čišćenje?

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, ovo pitanje nije potpuno nedvosmisleno. Kažete da je 2003. i 2005. spomenuo to Tužilaštvu. Moglo bi se se shvatiti da je to svedok govorio Tužilaštvu i 2003. i 2005. Moglo bi se razumeti i da je reč o dve odvojene prilike, kako ste rekli. Nije jasno da li se vreme odnosi na sastanak svedoka sa funkcionerom UNMIK-a, ili sa Tužilaštvom.

ADVOKAT DIXON: Sada ću to razjasniti.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Svedoče 60, govorim o sastanku koji ste imali sinoć, u nedelju, sa predstavnicima Tužilaštva. Da li sada kažete da ste na tom sastanku rekli da je bilo dve različite situacije, jednom 2003., drugi put 2005., kada vam je taj funkcioner UNMIK-a govorio o tim optužbama? Da li ste sinoć rekli Tužilaštvu da vam je u dva navrata funkcioner UNMIK-a pominjao da postoje takve optužbe protiv vas? Da li ste razumeli moje pitanje?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Razumeo sam ga, ali vi, izgleda, ne razumete mene. Ja jasno ovde kažem, samo jednom, 2003. godine, funkcioner UNMIK-a mi je to naglasio. Znači, nikada više mi o tome nije ništa pominjao. Ja sam tako i rekao sinoć tužiocu. Ako me nije dobro razumeo, ja mu se izvinjavam. Ali, znači, samo jednom sam, znači samo jednom, 2003., on je to meni pomenuo, i nikad više mi to nije pominjao.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, samo da razjasnim jednu stvar. U toj jednoj situaciji, da li vam je tom prilikom taj funkcioner UNMIK-a rekao da postoji grupa Albanaca koja je spremna da potvrdi da ste vi bili upleteni u etničko čišćenje, bilo to istinito ili ne? Tom prilikom vam jeste spomenuo tu grupu Albanaca? Da li je tako?

SVEDOK SST7/60: Da. Da, samo jednom.

SUDIJA ORIE: Uključujući to da postoji grupa Albanaca koja može da potvrdi da ste vi, navodno, u to bili upleteni?

SVEDOK SST7/60: On je meni samo rekao, on je meni samo rekao: „Imamo neke informacije da ste vi upleteni u to, i da ste bili glavni”, a nije mi pominjao nikakvu grupu i nikakve optužnice.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospodine Dixon.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Hvala časni Sude. Samo još jedno pitanje u vezi sa tim sastancima. Rekli ste da ste tog funkcionera UNMIK-a nekoliko puta sretali. Da li ste se tada raspitivali kod njega o tome šta se dešava sa tim optužbama koje su iznesene protiv vas?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ne, nikad ga više nisam pitao o tome ništa.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: U redu, hvala. 1999. godine, šta je radio vaš stariji brat? Ne mislim na vašeg mlađeg brata. Vaš stariji brat, gde je on radio?

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, da li postoji mogućnost da neka informacija identifikuje svedoka?

ADVOKAT DIXON: Možda bi bilo najbolje da pređemo na privatnu sednicu. Hvala.

SUDIJA ORIE: Prelazimo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas nastavite, gospodine Dixon.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Rekli ste da ste bili u području Dašinovca/Dashinovec i da ste čuli borbe. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Bio sam u to vreme u Dašinovcu/Dashinovec. Čuo sam pucnjavu, ali nisam čuo borbe, što vi tvrdite. Ako mislite na slučaj kada se čula pucnjava tog dana iz pravca kuće Sloba Radoševića, dan pre nego što sam napustio svoje selo?

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Ne, svedoče, ne mislim na to. Govorim o periodu oko septembra 1998., kada ste se vi nalazili u području Dašinovca/Dashinovec. Da li ste, kada ste bili tamo, videli da su neke kuće bile zapaljene i da su gorele?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da. Borbu nisam, znači, čuo. Pucnjavu nikakvu nisam čuo. Bilo je vrlo mirno kad sam ja bio. Ali, nažalost, neke albanske kuće, pored kojih sam ja morao da prođem, bile su spaljene.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li su i dalje gorele u trenutku kada ste prolazili tuda, u septembru 1998.?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste videli srpske snage kada ste bili u tom području, policiju ili vojsku?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, kada smo krenuli, samo smo se informisali na izlazu iz Dečana/Dečan prema našem selu, i dole nije bilo nikakvih, nikakve policije, nikakvih formacija. Znači, nikoga nismo videli.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Kada ste se raspitivali, da li ste bili svesni da su srpske snage, krajem avgusta i početkom septembra 1998. godine, u tom području izvele veliku ofanzivu?

SUDIJA ORIE: Gospodine Dixon, dozvolite mi da vas pitam u kojoj meri vaše pitanje ispravno odražava svedočenje? Naime, pitanje, govorim o strani 49, red 19... Ne, to je bilo malo ranije. Svedok je rekao da se vratio u septembru ili u oktobru, a vi govorite o početku septembra. Znači, bliže avgustu nego oktobru.

ADVOKAT DIXON: Da, časni Sude. Ja sam samo pitao da li je, na osnovu raspitivanja, svedok saznao da li je tamo bilo bezbednosnih snaga.

SUDIJA ORIE: Ne, ne. Rekli ste: „Kada ste se raspitivali”, a to raspitivanje se dogodilo, prema iskazu svedoka, neposredno pre nego što je otišao tamo, „da li ste bili svesni da su srpske snage, krajem avgusta i početkom septembra 1998. godine, u tom području izvele veliku ofanzivu?” Vi povezujete dva različita perioda, na način koji bi mogao uneti zabunu. Svedok je, na strani 49, red 12, rekao da se prvi put vratio u septembru, ili, verovatnije, u oktobru te godine.

ADVOKAT DIXON: Postaviću pitanje drugačije.

SUDIJA ORIE: Uradite to, molim vas.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Svedoče 60, kada ste stigli u Dašinovac/Dashinove, u septembru ili oktobru, otprilike u tom periodu, rekli ste da ste videli da je određen broj albanskih kuća bio spaljen ili uništen. Da li ste imali bilo kakve informacije o tome kako je do toga došlo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, nikakve informacije nisam ni tražio, ni dobio. Jednostavno, pitao sam na izlazu iz Dečana/Dečana, kod *Porketare*, mesto *Porketara* se zove, tu je bilo par policajaca, možda troje ili četvoro, da li je slobodno da se ode, da se pogledaju kuće u selu, koje je selo Dašinovac/Dashinove. „Ma, idite slobodno, nema problema, sve je u redu.” Znači, ništa drugo nisu, nit' mi rekli, nit' sam se ja raspitivao.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Hvala. Vratću se sada na početak 1998. godine. Rekli ste u svojim izjavama, a mislim da nije potrebno da ih sada gledate, osim ako ne bude neophodno, da se sećate da je došlo do velike borbe u selu Glođani/Gllogjan, i da je poginuo jedan policajac, Otović. Da li je to tačno?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, to sam izjavio. O tome se pričalo. Čak je bilo i na televizoru to objavljeno, i u večernjim novinama je bio članak. Ja sam, znači, čitao to. Prvo sam čuo na televizoru, a kasnije čitao u novinama.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Samo da odredimo datum kada se to desilo. Da li se tu govorilo o događajima od 24. marta 1998.?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne znam, verujte mi, ne sećam se.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: U redu. Da li ste sa svojim albanskim komšijama razgovarali o tom događaju i šta su vam oni rekli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, o tome nisam razgovarao sa komšijama, i nismo komentarisali, jednostavno, takve slučajeve.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste znali da je, tokom te velike borbe, kako ste je vi opisali, poginulo više Albanaca, da su neke albanske kuće bile spaljene, i da je određen broj meštana Glođana/Gllogjan mora do pobjegne iz tog područja? Da li ste znali za to, iz novinskih izveštaja ili razgovora sa nekim?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li vam je iko od vaših albanskih komšija rekao da se oni naoružavaju kako bi se zaštitili od budućih napada, poput onog koji se dogodio 24. marta, ili u to vreme, u selu Glođane/Gllogjan i okolini?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Dakle, kažete da vam vaše komšije ništa nisu govorile o tome šta oni rade i šta se događa u selu?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ne. Mi smo seljački živeli. Ja sam napomenuo, u to vreme mi je bio bolestan otac. Onda mi je otac umro. Prema tome, nismo takve razgovore sa albanskim komšijama nikada vodili.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Ali, rekli ste nam da ste bili u dobrim odnosima sa svojim albanskim komšijama. Zar niste sa njima razgovarali o događajima u vašem području i okolnim selima?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, vrlo smo malo mi u vezi toga razgovarali. Jer, uopšte nismo ni razgovarali. Mi smo seljaci. Radili smo seljačke poslove. Verujte, mene to u to vreme nije toliko ni interesovalo, sem što je postojao strah kasnije, i tako... Al', nikad, znači, o tome, niti sam ih ja pitao, niti su oni mene nekad nešto pitali, pričali o tome.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Pomenuli ste da je postojao strah. Da li su Albanci iz vašeg sela spominjali da su oni u to vreme bili zbog nečega u strahu?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, prva komšinica, Albanka, koja je bila tu, Fazlijina žena, Mira se zove, on je, kaže: „Baš se plašimo, a u slučaju da, ako dođe policija u selo, ili nešto tako slično, biste li nam vi pomogli?” Reko’: „Pa, naravno, nemate čega da se plašite, biće sve u redu.”

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Znači, ona je bila zabrinuta da bi u selo mogla da dođe srpska policija. Da li vam je rekla šta su ljudi u selu radili kako bi sprečili da do toga dođe?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ne, nismo o tome nikad razgovarali, ni komentarisali ništa, znači.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste znali da je ta osoba koju ste pomenuli –

ADVOKAT DIXON: Možda bi ponovo trebalo da pređemo na privatnu sednicu?

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo ponovo na otvorenoj sednici.

SVEDOK SST7/60: Imao sam lovačko naoružanje.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim da ponovite pitanje.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da, ponoviću. Kakvo ste oružje imali u svojoj kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Imali smo lovačko naoružanje i jedan stari pištolj moga oca.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste imali automatsko oružje u svojoj kući?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne. Jedna je puška bila, kao više, polu-automatska, ali, i ona je se koristila samo za lov. To je puška moga oca.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Dakle, imali ste polu-automatsko oružje i pištolj, i kažete da je svo to oružje korišćeno za lov?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Imao sam jednu polu-automatsku pušku, i dve sačmarice. Ja ne znam kako da vam objasnim. Znači, sve je to korišćeno za lov, a pištolj je kao trofej sedeo u kući.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Izjavili ste da ste 22. aprila, dan pre nego što ste otišli, videli dvoje komšija, Hajdare, da su izneli automatsko oružje iz podruma. Rekli ste da se to dogodilo oko četiri sata popodne. Da li je to tačno?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: I, rekli ste da su sa njima bila još dva muškarca. Da li je to tačno?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pored njih je bio jedan muškarac, a drugi su ljudi bili malo dalje od njih, nekih možda 10 - 20 - 30 metara, a pored njih je bio samo jedan muškarac, u crnom, sa kapuljačom na glavi.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Rekli ste da su to dvoje komšija i taj čovek u crnom stajali zajedno. Da li su razgovarali među sobom?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, oni su nešto razgovarali međusobno, ali su bili toliko daleko od mene da ja ništa nisam mogao tačno da čujem, njihov razgovor.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Znači, kažete da niste mogli da čujete o čemu su govorili među sobom?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ja njih nisam mogao da čujem međusobno, kada su govorili između sebe, ali se čuo žamor, čulo se, znači, ali ja nisam ni, toliko, od straha ni obraćao pažnju o čemu oni tu govore.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li je tačno da ste bili udaljeni nekih stotinak metara od njih?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Tačno je to.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Sada, svedoče 60, na strani 40, red 17 transkripta, rekli ste da ih jeste čuli kako govore nešto o tome da nameravaju sve njih da pohvataju i ubiju. Da li ste sećate da ste to rekli?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, to je četvrti glas koji sam čuo. Znači, to su, nisam ni video, ali to je bio prodorni muški glas, krupan glas, koji je jasno govorio, čulo se na, baš dosta jako.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Taj četvrti muški glas, da li je ta osoba stajala blizu troje ljudi o kojima smo malo pre govorili?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, ne, on je bio malo dalje.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Koliko daleko ste bili udaljeni od tog čoveka?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ne znam, možda 130 – 140 metara, možda malo i dalje.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Znači, on je bio udaljeniji od vas nego ta tri čoveka koja niste mogli da čujete kada su govorili, zar ne?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Kako ste, onda, mogli da čujete tog čoveka, ali ne i one koji su stajali bliže vama? Vi nikako niste mogli da čujete te reči.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ovi, što su bili bliže meni, najverovatnije su tiho govorili, a dok je taj, četvrti glas, te osobe koja je bila malo dalje, znači, ona je toliko glasno govorila da se čulo, verujte, jasno i razgovetno. Znači, kao da je vikao, znači, baš je jako se čulo.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste čuli da je taj četvrti čovek još nešto rekao?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Ne, samo ono što sam izjavio ranije.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Dakle, čuli ste samo reči o kojima ste nam govorili? Ništa drugo niste mogli da čujete?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pa, ništa drugo, on je to izgovorio i posle toga se čuo jedan podmukli pucanj, kao da je bilo lovačko oružje, sačmarica, ne znam ni ja, i onda su oni krenuli u pravcu naše kuće. Mi smo se uplašili i pobjegli u šumu.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da, želeo bih da govorimo o tome. Otišli ste u šumu malo kasnije, posle četiri sata popodne, kada ste prvi put videli te ljude, zar ne?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Vratili ste se, kako kažete, sledećeg jutra u svoje selo, i obratile su vam se vaše komšije. Hajdare su ponovo došli tog jutra, bez oružja, kažete, i razgovarali ste o situaciji, zar ne?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Nisam se vratio u svoje selo, nego u svoju kuću. Znači, ja sam bio u blizini svoje kuće kad sam izašao. A, sledećeg jutra, tačno, došao je Hajdara, Gjon Hajdara je došao, znači tu, Fazlija, i nije bio naoružan. Prijateljski je bio raspoložen.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: To je isti Gjon Hajdara za koga kažete da je, dan ranije, izneo mitraljez i bio u grupi ljudi koja vas je prisilila da napustite svoju kuću i odete u šumu, zar ne?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, da, isti je to čovek.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: U redu. Sada, rekli ste da ste, dan pre nego što ste otišli, čuli pucnjavu iz pravca kuće Radoševića, koja je trajala nekih 10 ili 15 minuta. Da li se to ga sećate?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Da, tačno.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Gde ste vi bili kada ste čuli tu pucnjavu?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: U dvorištu svoje kuće.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li je to bilo otprilike u isto vreme kada ste videli te muškarce kako iznose mitraljez iz podruma, ili ne?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Muškarci iz podruma su malo kasnije, pre [posle] pucnjave uzeli oružje. Malo kasnije, možda nekih desetak ili petnaest minuta. Znači, posle te pucnjave.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: U redu. Svedoče 60, da li biste mogli da opišete pucnjavu koju ste čuli? Da li bilo pucnjave iz automatskog oružja? Da li je bilo ispaljeno puno hitaca? Zamolio bih vas da nam to malo opišete.

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Čula se dosta velika pucnjava. Iz čega je bilo ispaljeno, verujte da ja ne znam. Ali, čula se i rafalna pucnjava, i pojedinačna pucnjava, i, verujte, iz čega je ispaljivano, ja to ne znam, jer to je bilo nekih dva kilometra daleko od moje kuće.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Kada kažete rafalna paljba, da li to znači da je bilo pucnjave sa prekidima, ili se konstantno pucalo?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Pucalo se, pa, pravljene su neke kratke, verujte, ja se dobro ne sećam, pravljene su neke kratke pauze, pa se opet pucalo, pojedinačno, rafalno, baš se čulo. Znači, to je trajalo nekih 10 – 15 minuta.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Da li ste mogli da čujete da je u isto vreme bilo ispaljeno puno hitaca?

SVEDOK SST7/60 - ODGOVOR: Bilo je ispaljivano dosta hitaca, ali, ne razumem tačno šta ste hteli. Kako puno hitaca? Ako mislite da li se pucalo iz više naoružanja – da, pucalo se iz više naoružanja.

ADVOKAT DIXON - PITANJE: Hvala.

ADVOKAD DIXON: Zamolio bih da za sledeći deo pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Svedoče 60, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Guy-Smith, branilac gospodina Balaja. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT GUY-SMITH

ADVOKAT GUY-SMITH: Obzirom na prirodu stvari kojima ćemo se baviti, zamoliću da se vratimo na privatnu sednicu. Pokušavao sam da se uključim...

SUDIJA ORIE: U redu, preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Svedoče 60, govorili ste nam o napadima na stanicu policije u Rzniću/Rzniq. Koliko često je ta stanica policije bila napadana, koliko puta?

SVEDOK SST7/60: Verujte da ne znam koliko je puta napadana, ali znam da je napadana. To je bilo u javnim medijima, i pričao je komšiluk, znači Srbi koji su dolazili u to vreme kod mene. A, kasnije, da li je bio april, početak aprila, ne znam ni ja, izmeštena je ta stanica policije. To sam saznao nakon što smo napustili selo, da je, povukla se policija iz Rznića/Rzniq.

SUDIJA ORIE: Da. Kada kažete „napadi na stanicu policije” -

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

SUDIJA ORIE: - kada je napad na stanicu -

SUDIJA ORIE: - mikrofon je uključen.

SUDIJA ORIE: Kada je počeo napad na stanicu policije, vi ste znali za jedan napad, ne za više napada?

SVEDOK SST7/60: Ja znam da je bilo par napada, ne znam ni ja tačno koliko. Ali, nikad nisam bio svedok takvih nekih napada, jer nekih sedam kilometara je daleko Rznić/Rzniq od moje kuće.

SUDIJA ORIE: Da li su televizija ili sredstva javnog informisanja izveštavala o svim napadima, ili samo o jednom?

SVEDOK SST7/60: Ne znam, verujte mi, ali, bilo je, znači, u novinama i na televiziji.

SUDIJA ORIE: Da, to mi je jasno, ali zašto ste mislili da je bilo više napada, kada kažete da ste u medijima saznali za jedan napad? Kako znate da je bilo više napada?

SVEDOK SST7/60: Pa, pisale su novine, s' vremena na vreme, da se dešava, i o napadima na stanicu policije. Pričale su komšije koje su dolazile kod nas o tome, i tako da, bilo je i na lokalnom radiju, Đakovica/Gjakovë, Peć/Pejë.

SUDIJA ORIE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re?

TUŽILAC RE: Promenio sam stav, nemam dodatnih pitanja.

SUDIJA ORIE: Promenili ste stav. Vidim da, posle mog pitanja, stranama nije potrebno da postave dodatna pitanja. Time je, svedoče 60, vaše svedočenje završeno u ovoj sudnici. Hvala vam što ste došli u Hag i odgovorili na pitanja strana i nekoliko pitanja Pretresnog veća.

SUDIJA ORIE: Da, gospodine Emerson?

ADVOKAT EMERSON: Ne znam da li želite da kažete svedoku nešto o mogućnosti da ga ponovo pozovemo?

SUDIJA ORIE: Da, mogao bih nešto da kažem o tome. Pre nego što vam poželim srećan povratak kući, želim ovim da vas obavestim kako postoji mogućnost da ćemo želeti dodatno da vas ispitamo o nekim stvarima. To je vrlo neizvesno, ali želim samo da vas obavestim da postoji takva mogućnost. Samo trenutak...

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, svedok obično ne dobija uputstva nakon što napusti sudnicu. Mislim da bi davanje instrukcija svedoku moglo da šteti. Molim vas, možete li da skinete slušalice na trenutak?

ADVOKAT EMERSON: Iskreno, kako god vi želite.

SUDIJA ORIE: Interesuje me vaše mišljenje. Već sam rekao, iako to svedok možda nije u potpunosti razumeo, da mislim da je najmudrije da ne uradimo ništa neuobičajeno u ovakvim okolnostima.

ADVOKAT EMERSON: Ja svakako ne pokušavam da vas ubedim da postupite drugačije.

SUDIJA ORIE: Vidim da se niko ne protivi tome.

SUDIJA ORIE: Možete li -

SUDIJA ORIE: U redu. Sada sam vas obavestio da postoji verovatnoća, ne znam kolika je ta verovatnoća, ali postoji mogućnost da ćemo želeti ponovo da vas vidimo. Postoji i prilično velika mogućnost da vas nećemo opet pozvati. Tako vam, bar za sada, ponovo želim srećan povratak kući. Molim poslužiteljicu da izvede svedoka iz sudnice.

SVEDOK SST7/60: Hvala, časni Sude.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Vidim da imamo -

ADVOKAT EMERSON: Vidim koliko je sati, ne znam da li želite da se bavite još nekim stvarima?

SUDIJA ORIE: Ne, na svom spisku imam samo P37 i P38. Ako nema prigovora, jedno je lista sa pseudonijumima, a drugo označena karta, oba su pod pečatom.

ADVOKAT EMERSON: Nema prigovora Odbrane.

SUDIJA ORIE: Pošto vidim da nema prigovora, P37 i P38 se prilažu u dokazni materijal. Ja nemam ništa drugo na spisku osim da najavim kada ćemo -

ADVOKAT EMERSON: Mogu li samo jednu stvar? Vidim da je gospodin Re trenutno zauzet, ali želeo bih zvanično da skrenem paznju na jednu stvar. Svedok je dao iskaz koji nije konzistentan sa pismom koje nam je gospodin Re juče dostavio o sadržaju njihovih razgovora. Gospodin Re mi je jutros rekao da su ti razgovori snimljeni na traci. Pitam se, da li bi on bio ljubazan da, obzirom na ove okolnosti, uporedi audio snimak i reči koje je svedok upotrebio, kako bi utvrdio da li je u poziciji da potvrdi ili porekne iskaz svedoka, i šta predlaže u vezi sa tim.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, da li ste spremni to da uradite? Ovaj predlog ni na koji način ne prejudicira našu odluku, koju tek treba da razmotrimo i donesemo. Ako tu jasno podvučemo razliku, da li ste spremni da poslušate taj audio snimak kako biste videli da li ste vi napravili grešku, ili je svedok, možda, rekao nešto što se razlikuje od onoga što je naveo u svom svedočenju?

TUŽILAC RE: Spreman sam to da uradim.

SUDIJA ORIE: U redu, onda ćete nas obavestiti o tome, gospodine Re.

TUŽILAC RE: Ali, ne mogu da vam obećam da će to biti odmah, moraćemo da preslušamo ceo snimak.

SUDIJA ORIE: Ne, ne. Ja nikada ne tražim nemoguće od strana. Prekidamo sa radom do sutra, 3. aprila u 14:15 u istoj sudnici, broj II.

Sednica je završena u 19:05 h.

Nastavlja se u utorak, 3. Aprila 2007. godine u 14:15 h.

